

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

IN THE NAME OF ALLAH

ANSARULLAH NORWAY

2022

سَلَامٌ عَلَیْكُمْ طِبُّكُمْ فَادْخُلُوهَا خُلْدِیْنَ

تم پر سلامتی ہو۔ تم بہت عمدہ حالت کو پہنچے۔ پس اس میں ہمیشہ رہنے والے بن کر داخل ہو جاؤ۔

Åpenbart (Quran)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يُعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ

الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

Si: Å Mine tjenere som har begått
overtredelser mot seg selv, fortvil ikke om
Allahs barmhjertighet. Sannelig, Allah tilgir alle
synder. Han er visselig den Tilgivende, den
Barmhjertige.

(Al-Zumar 54)

VÅR LÆRE

(Av Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, Den utlovede Messias og Mahdi- fred være med han)

La det være helt klart at kun å avsverge troskapsløfte verbalt er det samme som ingenting, hvis det ikke praktiseres med en fullstendig dyptfølt besluttsomhet. Den som fullstendig handler etter min lære entrer dermed mitt hus, og som Gud, Den Allmektige sier angående og har lovet med Sitt ord. Det vil si, Jeg (Gud) skal beskytte alle som er innenfor ditt hus fire vegger. Dette bør ikke forstås kun som mennesker som bor i mitt hus av murstein og mørtel, snarere refererer dette til alle som fullstendig følger meg og bor i mitt åndelige hus. For å følge meg er det nødvendig for dem å tro på at de har en Allmektig, Selvoppretholdende Gud, Som er alle tings Skaper, og Hvis egenskaper er evige og uforanderlige. Han har ingen far og ingen sønn. Han er hevet over lidelse, og kan verken korsfestes eller drepes. Han er slik at til tross for å være langt unna så er Han nær, og til tross for å være nær så er Han langt unna. Til tross for å være Én så er Hans manifestasjoner mangfoldige. For den som skaper en forandring i seg selv så blir Han en ny Gud for ham og behandler ham ved hjelp av en ny manifestasjon. Denne personen opplever således en forandring i Gud i henhold til sin egen forandring. Allikevel skjer det ingen forandring i Gud, for Han er evig uforanderlig og besitter fullstendig fullkommengjørelse, men når man går igjennom en forandring og begynner å bevege seg mot dyd, så manifesterer Gud Seg til en slik person på en ny måte. På tidspunktet for enhver forbedret tilstand som manifesteres i den enkelte, så vil manifestasjonen av Gud, Den Allmektiges krafts vise seg i større grad. Han manifesterer Sin makt på usedvanlig vis kun når en usedvanlig forandring finner sted i den enkelte. Dette er grunnlaget for alle usedvanlige hendelser og mirakler. Gud Som er slik beskrevet, er min menighets fundamentale grunnfjell. Tro på Ham og gi Ham forrang over deres egne sjeler, bekvemmeligheter og alle deres forhold. Vær oppriktige og lojale overfor Hans sak ved å vise mot i deres praksis. Verdslige mennesker foretrekker Ham ikke fremfor sine virkemidler, sin slekt og sine venner, men dette bør dere gjøre, slik at dere kan regnes i himmelen som medlemmer av Hans menighet.

Det har vært Guds væremåte siden de fjerneste tidsaldere å manifestere tegn på Sin barmhjertighet, men du kan ta del i dette kun når det ikke er noe som skiller deg fra Ham, at Hans vilje blir din vilje, at Hans ønske blir ditt ønske og at du forblir nedkastet fremfor Hans dørstokk til alle tider og i alle tilstander,

enten du har suksess eller du lider nederlag, slik at Han kan gjøre hva Han vil. Hvis du gjør dette så vil Gud, Som i lang tid har holdt Sitt åsyn skjult, manifestere Seg i deg. Finnes det noen blant dere som vil gjennomføre dette og søke Hans glede, uten å være misfornøyd med Hans vilje og befaling? Så når du møter ulykke bør du med større iver bevege deg fremover, for dette er ditt virkemiddel for å oppnå suksess. Bruk alle dine krefter for å spre Guds Enhet på jorden. Vis barmhjertighet overfor Hans tjenere og gjør dem ikke noe urett ved din tale, dine hender eller på noen andre måter, og streb for Guds skapelses velferd. Vær ikke arrogant overfor noen, selv om det er din underordnede, og spott ikke noen selv om du blir spottet. Bli ydmyk, tolerant, ha gode intensjoner og vær medlidende overfor Guds skapelse slik at du kan bli akseptert av Gud.

Det er mange som viser ydmykhet, men som er som ulver på innsiden. Det er mange som virker rene på utsiden, men som på innsiden er slanger. Du kan derfor ikke bli akseptert av Gud dersom du ikke er den samme på innsiden og utsiden. Hvis du er over andre så vær barmhjertig med de lavtstående og se ikke ned på dem. Hvis du er lærd så gi råd til de uvitende og fornedre dem ikke med forakt. Hvis du er rik så tjen de fattige og behandle dem ikke med arroganse og innbilskhet.

Frykt ødeleggelsens vei og vær alltid gudfryktig. Vær rettferdig og tilbe ikke Hans skapelse. Vær avskåret fra alle ting og vend deg til din Herre. Vend deres hjerter bort fra verden og bli fullstendig Hans. Lev for Ham alene, og hat enhver umoral og synd for Hans skyld, for Han er hellig. La enhver morgen bære vitnesbyrd om at du har tilbrakt natten i gudfryktighet, og la enhver kveld bære vitnesbyrd om at du har tilbrakt dagen i frykt for Gud. Vær ikke redd denne verdens forbannelser, for de vil forsvinne fremfor dine øyne slik som røyk. De kan ikke forvandle dagen til natt. Frykt istedenfor Guds forbannelse som stiger ned fra himmelen og ødelegger sine ofre i begge verdener. Du kan ikke redde deg selv med hykleri, for din Gud er Den Som ser menneskets dypeste indre. Kan du bedra Ham? Så vær oppriktig, ren, uforfalsket og sannferdig. Hvis så mye som en partikkel med mørke etterlates i deg så vil den fjerne alt ditt lys. Hvis du besitter den minste arroganse, hykleri, innbilskhet eller latskap så er du ikke verdig aksept. Vær forsiktig så ikke noen få prestasjoner innbiller deg at du i tilstrekkelig grad har oppnådd ditt formål. Gud ønsker en fullstendig forandring i ditt vesen og Han krever fra deg en død hvorpå Han etterpå gjenoppliver deg. Skyndt dere med å skape fred med hverandre og tilgi dine brødres synder. Den som ikke er tilbøyelig til å skape fred med sin bror er ond

og vil bli avskåret fordi han er årsaken til splittelsen. Forlat ditt ego på alle måter og kvitt dere med gjensidig misnøye. Vær ydmyk som den skyldige, selv om sannheten er på din side, slik at du kan bli tilgitt. Gi ikke næring til din forfengeligheit, for de som er oppblåste kan ikke entre den port du er kallet til.

Hvor uheldig er ikke den som ikke tror på det som det som har kommet fra Guds munn som jeg har lagt frem. Hvis dere ønsker at Gud skal være fornøyd med dere i himmelen, så foren dere med hverandre som om dere var brødre fra det samme skjød. Den som i størst grad tilgir sin brors overtredelser er den mest ærede blant dere. Uheldig er den sta og som ikke tilgir. En slik person tar ikke del av meg. Ha stor frykt for Guds forbannelse, for Han er Hellig og Nidkjær. Den som handler ondt kan ikke oppnå nærhet til Gud. Den som er arrogant kan ikke oppnå nærhet til Gud. Den som gjør galt kan ikke oppnå nærhet til Gud. Den troløse kan ikke oppnå nærhet til Gud. Enhver som ikke er nidkjært beskyttende for Guds navns skyld kan ikke oppnå Hans nærhet. De som faller for verden som hunder, maur og gribber, og som finner sin bekvemmelighet i verden, kan ikke oppnå nærhet til Gud. Ethvert urent øye er fjernt fra Ham, ethvert urent hjerte er uvitende om Ham. Den som brenner for Hans skyld vil bli reddet fra ilden, den som gråter for Hans skyld vil le, og den som avskjærer seg fra verden for Hans skyld vil finne Ham. Bli venn med Gud med et sannferdig hjerte, med fullstendig oppriktighet og en komplett iver, slik at Han også kan bli venner med deg. Ha medlidenhet overfor deres underordnede, deres koner og deres mindre heldige brødre slik at dere også skal vises medlidenhet i himmelen. Bli i sannhet Hans, slik at Han også kan bli deres. Verden er hjemstedet til tusener av onder, en av disse er pesten. Så hold fast ved Gud i oppriktighet slik at Han beskytter dere fra alle katastrofer. Ingen katastrofe hjemsøker jorden før det finnes en befaling fra himmelen. Ingen lidelse gis lettelse før barmhjertighet stiger ned fra himmelen. Du vil være vis hvis du tar tak i roten fremfor grenen. Du forbys ikke å bruke de nødvendige virkemidler og passende medisiner, men det er deg forbudt å stole på dem. Til slutt er det Guds vilje som vil seire. Fullstendig lit til Gud, hvis man har styrke til det, er større enn alt annet.

(Oversatt av Tahir M. Khan)

Rahmat og Istighfar

(Av: Truls Noor Ahmad Bølstad)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ - bismillahirrahmanirrahim - er innledningsordene til 113 av kapitlene i Koranen. Det er bare sure 9 som ikke innledes slik. Og flere ganger under våre daglige bønner sier vi بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Ulike oversettelser

Av Koranen finnes det mengdevis av oversettelser på forskjellige språk. Den eldste utgaven av Koranen jeg selv har, er på latin. Det er en utgave utgitt i Leipzig i 1721, men teksten i den er enda eldre, fra 1698. Den oversettelsen ble utført av en katolsk lærd ved navn Luigi Marracci (Ludovicus Marraccius) (1612 – 1700), som var professor i arabisk i Roma og senere ble kardinal. I denne oversettelsen blir بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ gjengitt med ordene «In nomine Dei miseratoris misericordis», som jeg tror best kan oversettes med «I Guds navn, den nådige, den barmhjertige».

Oversettelser til mange språk er blitt utgitt av Ahmadiyyabevegelsen i Islam, og enda flere av andre. I Islambiblioteket har vi mange oversettelser, både våre og andres, som interesserte kan ta en nærmere titt på. I denne artikkelen vil jeg gi bare noen få eksempler på hvordan بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ er blitt oversatt.

George Sales engelske oversettelse utkom for første gang i 1734, og har kommet i svært mange opplag siden den gang. Hos ham finner vi ordene «In the name of the most merciful God».

I en langt nyere oversettelse til engelsk, Al-Montakhab (2. utgave 2006) av Abu-Shabanah og Abdel Khaleq Himmat, utgitt av universitetet Al Azhar i Egypt, leser vi «In the Name of Allâh, The All-Merciful, The Ever-Merciful».

Wilhelm Schencke (1869-1946) var arabist og Norges første professor i religionshistorie. Han oversatte Koranen til norsk. Dessverre ble denne oversettelsen aldri utgitt i sin helhet, og originalmanuskriptet har forsvunnet, men i 1952 utkom et tekstutvalg, redigert og revidert av Harris Birkeland (1904-1961), professor i semittisk ved Universitetet i Oslo.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ er her blitt oversatt med «I Allahs, den barmhjertige Forbarmerens navn».

I 1980 utkom den første utgaven av Einar Bergs norske oversettelse av Koranen. Der står det «I Guds, den Barmhjertiges, den Nåderikes navn».

Norsk Muslimsk Kunst og Kulturförening utga en norsk oversettelse i 2013. Der kan vi lese «I Allahs navn, den mest Barmhjertige, den evig Nåderike».

Islamic Cultural Centre er i ferd med å oversette Koranen. På organisasjonens nettside kan man se at de har oversatt بسم الله الرحمن الرحيم til «I Allahs navn, den Barmhjertige, den Nåderike».

I et hefte utgitt av vår menighet i Sverige på 1960-tallet lød oversettelsen «I Guds navn, den barmhärtiga Förbarmaren», mens den i menighetens første svenske oversettelse av Koranen (dessverre uten uten at utgivelsesåret er anført) lyder «I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges navn».

I vår danske oversettelse (3. utgave, 2000) lyder oversettelsen «I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn», mens den i Ellen Wulffs danske oversettelse fra 2006 lyder «I den nådige og barmhjertige Guds navn».

I vår egen norske oversettelse fra 1996 er ordene blitt oversatt slik: «I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige».

I den store fembindsutgaven The Holy Quran with English Translation and Commentary, utgitt i 1988, lyder oversettelsen slik: «In the name of Allah, the Gracious, the Merciful».

Muhammad Zafrulla Khan bruker i sin oversettelse fra 1970 formuleringen «In the name of Allah, Most Gracious, Ever Merciful», og i de senere årene har vi her i Norge i økende grad brukt formuleringen «I Allahs navn, den mest Nåderike, den evig Barmhjertige» i taler og prekener.

Uansett hvordan oversettelsen er, ser vi at det sentrale er nåde og barmhjertighet, og det er i samsvar med Koranens egen tekst.

rahman og *rahim* kommer av samme rot, *rh*, som ifølge vår store korankommentar på engelsk fra 1964 betyr «he showed mercy; he was kind and good; he forgave» («han viste barmhjertighet; han var vennlig og god; han tilgav»). Videre leser vi i denne kommentaren at *rahman* i بسم الله الرحمن الرحيم viser til Allah som viser nåde mot alle skapninger uansett, mens *rahim* viser til Allah som den som igjen og igjen viser barmhjertighet som svar på menneskets gjerninger. Og da er vi over på dette med *istighfar*.

Tro og gjerning

Av en del kristne blir jødedommen og islam betegnet som «gjerningsreligioner», og da som en negativ kontrast til kristendommen, men fullt så enkelt er det ikke, for mens Martin Luther og mange andre reformatorer stod for det som kalles «sola fide» («troen alene»), eller «justificatio sola fide» («rettferdiggjørelse ved troen alene»), altså det at Gud erklærer en synder skyldfri på grunn av dennes tro, lærer den katolske kirke, som er det største kirkesamfunnet på verdensbasis, at både tro og gjerning er av betydning for frelsen. Grunnlag for tesen «sola fide» finner man i Bibelen der det i Paulus' brev til efeserne, kapittel 2, vers 8-9 står: «For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. / Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal rose seg.» Men så er det det at andre steder står det om

både tro og gjerning, f. eks. i Jakobs brev 2,24 i Det nye testamentet : «Dere ser altså at mennesket blir erklært rettferdig ved gjerninger og ikke bare ved tro». Nå skal ikke dette være en artikkel om forskjellen på katolsk og luthersk teologi, men jeg syntes at det var på sin plass med noen få ord om akkurat dette med tro og gjerning ettersom vi vel kan sies å ha vært borti problematikken nettopp gjennom begrepene *rahman* og *rahim*.

Den utlovede Messias (as)

Den utlovede Messias (fred være med ham) skrev mye poesi. I 1964 utkom en bok med tittelen «Psalms of Ahmad». Den ble trykt i Lahore og utgitt av Review of Religions i Rabwah, og inneholder et utvalg tekster oversatt fra urdu til engelsk av Sufi A.Q. Niaz. Jeg gjengir litt av disse tekstene, uten å driste meg til å oversette dem til norsk. Under tekstutdragene på engelsk har jeg satt sidehenvisning i ( ). I selve boken står for øvrig teksten på både urdu og engelsk.

Her følger noen utdrag. Det første gjelder forskjellen på den allmektige Allah og det skrøpelige mennesket:

In short, the works of God,
And the purpose of God,
Can never be arrested,
Can never be interrupted,
By the weak and helpless
Designs of mortal men:
For, indeed, how can things
Created, come to have
Any kind of strength, when pitted
Against the limitless might
Of the Creator Himself?
(2)

Så er det noen utdrag som inneholder oppfordringer og krav:

This alone
Is what constitutes *Taqwa*,
That you get rid of pride;
Get rid of a haughtiness
And arrogance of demeanour;
Get rid of a mean
Miserliness of the mind!

Get rid of the love
You entertain for this mortal
Abode! For the sake of the Lord,
Abandon the path of a luxurious
And easy living! It is, indeed,
An accursed path: have nothing to do
With this curse! Otherwise

Forget all about your hopes
Of seeing the Lord!

With truth and sincerity,
Accept a life of severe
Rigour, that the holy angels
Should descend on you!

Indeed, what is Islam!
Why, of course,
For the sake of the Lord,
To accept annihilation:
To abandon one's own desires
And aspirations, for the approval
And pleasure of God!
(75)

Give up proud, arrogant,
And overbearing manners,
Of dress and address,
For this is what constitutes
Taqwa: be humble and lowly,
Like the dust; for the will,
And the pleasure of God
Does lie in that!
(76)

Og så noen vers som gir uttrykk for takknemlighet og håp:

My Lord God, with power
Absolute, to achieve just
Whatsoever You might desire!
From compassion You cover up,
And forgive, the faults
Of a frail humanity!
You are omnipotent,
My dear Benefactor!
O You, that provideth me
With sustenance, and a fair
Field for growth, for progress
And development!

How at all
To You, can I manage
To render due thanks?
Wherefrom am I to obtain
A power of expression
Would enable me to voice
The profound sense

Of gratitude that floods
My being?
(81)

Those who strive
In Your path, without doubt,
They get their reward:

...
(82)

At the portals
Of the Gracious God,
Remain always hopeful!

...
(110)

asthghfirullah – å søke tilgivelse hos Allah

Allah er «den mest Nåderike, den evig Barmhjertige». Hans nåde og barmhjertighet er ikke noe vi vanlige mennesker greier å gjøre oss fortjent til, ikke noe vi har krav på, men gjennom profeten Muhammad (Allahs velsignelser og fred være med ham) har Allah vist oss den veien vi bør følge gjennom tro og gjerning, og vi ber om tilgivelse:

astaghfiru-illaha wa-atubu 'ilya أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Jeg søker tilgivelse hos Allah, som er min Herre og Støtte.

Og idet vi ber om tilgivelse, føler vi håp, for vi leser i Koranen:

Og adlyd Allah og Sendebudet så det må bli vist dere barmhjertighet. / Skynd dere for å oppnå tilgivelse fra deres Herre og til Paradiset, hvis verdi er himlene og jorden. Den er beredt for de gudfryktige. / De som gir ut i gode og dårlige tider, og de som undertrykker sin vrede og tilgir mennesker; og Allah elsker dem som handler godt. / Og dem som, når de gjør noe skjendig eller synder mot seg selv, ihukommer Allah og ber om tilgivelse for sine synder – og hvem kan tilgi synden unntagen Allah?... (3:133-137)

Og den som øver ondt eller synder mot seg selv, og så ber Allah om tilgivelse, vil finne Allah Tilgivende, Barmhjertig. (4:111)

...Sannelig, Allah tilgir alle synder. Han er visselig den Tilgivende, den Barmhjertige.

39:54

Ameen

Freleselæren & Jesu soningsoffer

(Faisal Sohail)

I motsetning til Islam lærer den kristne tro at mennesket er født syndig i tillegg til den synd som de selv er skyld i. Dette fordi Adam (as) begikk synd ved å spise den forbudte frukt. Gud, som ifølge kristen tenkning er bundet av sin egen rettferdighet, var nødt til å straffe hele menneskeheten og lot dermed synden gå i arv. For å finne en løsning på dette sendte Gud sin syndfrie sønn Jesus (as) til verden inkarnert som menneske og født av jomfru Maria (ra) for å ta på seg alles synd ved å dø frivillig på korset. Ved å tro på Jesu korsdød og ved å erklære ham som frelser vil man bli tilgitt alle sine synder, både den arvelige synden etter Adam (as) og Eva (ra) og sin egen utført av en selv, og bli garantert plass i paradiset. Noen vers som kristne bruker til støtte for sin påstand:

”Men vi vet at et menneske ikke blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever, men bare ved troen på Kristus Jesus. Derfor trodde også vi på Kristus Jesus så vi kunne erklæres rettferdige ved troen på Kristus, ikke på grunn av lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av lovgjerninger.” (Gal. 2:16)

”Men Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse da han kom under forbannelse for vår skyld.” (Gal. 3:13)

”For alle har syndet, og de har ingen del i Guds herlighet. Men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på grunn av forløsningen i Kristus Jesus. Han har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt eget blod skulle være et son offer – for dem som tror. Slik ville Gud vise sin rettferdighet. For tidligere hadde han i sitt tålmod båret over med de syndene som var begått.” (Rom. 3:23-25)

”Kjærligheten er ikke det at vi har elsket Gud, men at han har elsket oss og sendt sin Sønn til soning for våre synder.” (1 Joh 4:10)

La oss se på de forskjellige aspektene av den kristne lære om synd og frelse:

Syndefallet

Når det gjelder beretningen om syndefallet er det for det første rart at Bibelen presenterer den på en slik merkelig måte at Guds løfter kan virke som løgn (måtte Allah forby) mens Satans påstander kan se ut til å gå i oppfyllelse. For eksempel sier Gud :

”Og Herren Gud gav mannen dette påbud: ”Du kan spise av alle trærne i hagen. Men treet som gir kunnskap om dødt og ondt, må du ikke spise av; for den dagen du spiser av det, skal du dø.” (1 Mos 2:16-17)

Den dagen de spiste av treet skulle de dø. Satan derimot sier at de slett ikke ville dø, men bli som Gud og kjenne godt og ondt. Vi leser i de følgende vers at de ikke døde men begynte, slik Satan hadde lovet, og kjenne godt og ondt.

”Da sa slangen til kvinnen: ” Dere kommer slett ikke til å dø! Men Gud vet at den dagen dere spiser av frukten, vil deres øyne bli åpnet; dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.” Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og herlig å se på – et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og spiste. Hun gav også mannen sin, som var med henne, og han spiste. Da ble deres øyne åpnet, og de merket at de var nakne.” (1 Mos 3:4-7)

Adam (as), ifølge de kristne, hadde et langt liv. Kristne unnskylder seg med at de ble dødelige den dagen, men det er ikke det Bibelens ord sier: ”den dagen du spiser av det, skal du dø”. I profetisk sammenheng kan vi kanskje tolke en dag som et år slik vi finner eksempler på i Bibelen, men det er ikke tilfellet her. Dette bekreftes til fulle av det at Adam (as) og Eva (ra) faktisk reagerer på den måten som Satan hadde lovet dem. Deres øyne ble åpnet og de merket at de var nakne.

Vi må også huske på vitenskapen totalt avfeier denne læren, faktisk lærer vitenskapen oss at det er nødvendig for artene at de dør etter den livs lengden som er vanlig for deres art. Naturen har funnet den livlengden for en art som gir alle individene en optimal mulighet til selv å overleve og dermed

redde hele arten. Hvis man hadde levd mye lengre enn det naturen har valgt for oss ville hele våre art være truet.

”I Guds bilde”

Det høres også veldig rart ut at Gud ikke ville at de skulle få kunnskap om godt og ondt. Bibelen forteller oss at Gud skapte menneske i sitt bilde. Vil noen kristen påstå at Gud heller ikke har kunnskap om godt og ondt? Sannheten er den at kunnskap faktisk utgjør den høyeste av alle Guddommelige egenskaper. De andre av Guds attributter er knyttet til Guds Allvitenskap. Han er for eksempel Allmektig og Skaperen fordi han er Allvitende. Hvis man ikke vet om noe kan man heller ikke skape det eller opprettholde det. Når Gud skapte mennesket i sitt bilde må det under alle omstendigheter bety at mennesket ikke bare ville ha evnen til, men faktisk heve seg over andre skapte vesener gjennom sin kunnskap. Det er jo nettopp det som er basis for moral og god oppførsel, og gjør mennesket til et høytstående vesen. Vi ser også at menneskets særstilling i verden er på grunn av dets kunnskap.

En handling kan være moralsk eller god bare hvis man har et valg og velger det rette fremfor det onde. Ingen vil hevde at en handling som utføres i søvne eller koma kan klassifiseres som moralsk. Hva ville vitsen være med å skape mennesket hvis det i praksis skulle være hjernedødt uten evnen til å velge godt og unngå ondt. Dette viser ikke bare at disse versene fra Bibelen, om at mennesket på den ene siden ikke skulle spise frukten som ga kunnskap om godt og ondt og på den annen side at det var skapt i Guds bilde, er selvmotsigende, men trekker også i tvil hele visdommen og hensikten med å skape mennesket i det hele tatt. Hvis mennesket var skapt i Guds bilde er det feil å si at kunnskapens tre var forbudt for det, og hvis det var forbudt for mennesket å spise av kunnskapens tre vil det være feil å påstå at det var skapt i Guds bilde.

Hva med livets tre

En annen ting som ikke mange tenker på er det faktum at også livets tre stod i midten av hagen. Vi leser :

”Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, herlige å se på og gode å spise av, og midt i hagen livets tre og treet som gir kunnskap om godt og ondt.” (1 Mos 2:9)

Vi må huske på at treet som gir kunnskap om godt og ondt også er dødens tre fordi Bibelen selv sier: *”Og Herren Gud gav mannen dette påbud: ”Du kan spise av alle trærne i hagen. Men treet som gir kunnskap om godt og ondt, må du ikke spise av; for den dagen du spiser av det, skal du dø.”” (1 Mos 2:16-17)*

Men samtidig står livets tre der som da gir liv. Så det må ha vært to trær i midten av hagen hvis de siterte vers ikke skal være innbyrdes motsigende. Men da oppstår et enda større problem: Adam (as) og Eva (ra) kunne jo etter å ha spist fra det forbudte treet som ga død i tillegg til kunnskap, ha spist av livets tre og reddet sine og hele menneskehetens liv. Hvis konsekvensen av å spise det ene treet var sikker død, må resultatet av å spise fra det andre være å få liv. Etter å ha spist av kunnskapens tre må de jo ha fått kunnskap om det. Dessuten hadde de lov til å spise fra alle trær utenom det som ga kunnskap.

”Kvinnen svarte slangen: ”Vi kan godt spise av frukten på trærne i hagen. Bare om frukten på det treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Den må dere ikke spise av og ikke røre; ellers skal dere dø.”” (1 Mos 3:2-3)

Hvordan kan det ha seg at de etter å ha fått lov til å spise av alle trærne bortsett fra det som gir kunnskap, ikke spiste av livets tre? Og hvis de gjorde det, hvordan i all verden kunne de dø av å spise fra livets tre? Hvis noen påstår at det var det samme treet, vil vers 17 fra 1 Mosebok være feil fordi livets tre ikke under noen omstendigheter kan skjenke død. Men her som andre steder vil man høre de mest forvrengte tolkninger av disse bibelvers.

Alle er født syndere

Vi har så vidt vært inne på at ifølge læren om arvesynd er alle barn født syndige fordi synden til Adam (as) og Eva (ra) går i arv fra generasjon til generasjon. Tanken bak dette er som sagt at Gud ikke kan tilgi synd fordi det strider mot hans rettferdighet. Bare en usyndig Jesus som frivillig vil sone

menneskers straff kan revaske de som tar ham imot som sin frelser. Denne læren åpner for mange sentrale spørsmål som vi skal se litt på.

Synd og genetikk

Det er vitenskapelig bevist at handlinger ikke går i arv. Hvis en person lyver, blir ikke denne egenskapen kodet inn i genene til personens avkom og tilsvarende for andre handlinger eller tanker. Oppdragelse og miljøpåvirkning er noe annet. Dessuten er livslengden til en generasjon altfor kort til å kunne ha noen slik genetisk påvirkning på avkommet. Etter millioner av år kunne man kanskje ha reist et teoretisk spørsmål rundt dette. Men det som er enda verre er det faktum at Gud ifølge de kristne kun lar synd gå i arv og ikke gode handlinger. Hvis synd overføres genetisk til hvert enkelt barn, uansett hvor uskyldig det måtte være, krever prinsippet om Guds absolutte rettferdighet, som kristne nettopp bruker som grunnlag for hele deres lære om arvesynd, at også gode handlinger overføres genetisk. Hvilken forskrudd logikk kan ligge til grunn for at Gud, som liksom skal være god, bare overfører synd og ikke gode handlinger fra en generasjon til en annen. I rettferdighetens navn burde da også noen som omvender seg og derved renser seg, kunne sende denne renselsen videre til sine barn. Men nei, der sier kristne at alle må selv være ansvarlige for sin egen renavaskelase som dessuten bare kan skje gjennom Jesu blod og soningsoffer.

Rettferdig Gud

Hvis vi går litt videre og ser på noe av straffen for syndefallet, leser vi:

"Til kvinnen sa han : "Stor vil jeg gjøre din møyne så ofte du er med barn; med smerte skal du føde... "" (1 Mos 3:16)

Og til mannen sa Han:

"Med svette i ansiktet skal du ete ditt brød." (1 Mos 3:19)

Kristne mener at Jesus (as) tok på seg alle synder inkludert alle arvesynder. Hvorfor da fortsetter soningen for kristne kvinner og menn; føder ikke de, på lik linje med alle andre mennesker, sine barn med smerte og tjener ikke deres menn sitt brød med svette i pannen. Jesu korsdød har ikke forandret noen ting i dette henseende. Heller ikke ser vi at synden har blitt så veldig redusert i verden etter at Jesus (as) gjennomførte denne, ifølge de kristne, storslåtte redningsaksjonen for vår skyld. Synden har vel kanskje vokst til det mangedobbelte. Døden har de kristne heller ikke unnslettet. Den er like aktuell for dem som for alle andre mennesker (og dyr). Da er det ikke rart om man begynner å lure på hvorfor straffen fortsetter selv om soningen er ferdig. Det vil være det samme som at noen blir benådet, men likevel må forsette å sone i fengsel. Kristne fryder seg stort over sin innbilte frelse, noe grunnlag i virkeligheten har de ikke. Ingenting tyder på at Jesus (as) har forandret syndens natur på noen som helst måte etter sitt stedfortredende soning.

Et annet stort paradoks i denne doktrinen er logikken som ligger til grunn for hele frelselæren i kristendommen; at Gud som er rettferdig ikke kunne la synden gå ustraffet. Hvordan kunne han da straffe en uskyldig for synder som han ikke hadde begått. Er det rettferdig å dømme en uskyldig hvis man først er så bundet av sin rettferdighet at man ikke kan tilgi, men må straffe synd. Litt av en barmhjertighet å la Sin sønn tortureres til døde av kjærlighet til alle urettferdige syndere. Det er også litt av en rettferdighet å overføre synden til alle kommende generasjoner for ikke å snakke om Hans kjærlighet som uansett forbanner alle menneskebarn.

Timingen er også litt underlig. Hvorfor ikke ofre sin sønn med en gang etter syndefallet slik at alle generasjoner mellom Adam (as) og Jesus (as), inkludert alle de jødiske profetene, kunne bli reddet.

Hvor mange ganger skal man dømmes og straffes

Man må huske på at Adam (as) og Eva (ra), i følge Bibelen, ble straffet grundig for sin overtredelse. De ble kastet ut av hagen i stor ydmykhet og måtte dessuten bære med seg de andre sidene ved straffen. De gjorde med andre ord opp for seg. Det er en grusom tanke som man tilskriver Gud at han ikke nøyde seg med denne straffereaksjonen, men måtte fortsette å straffe alle de kommende generasjoner for feil som deres forfedre gjorde. Selv i den mest grusomme rettspraksis er ikke noe slikt vanlig. Likevel er de kristne raskt ute med å si at nettopp dette er tilfellet med Guds straff for syndefallet. Et menneske kan være så fromt som bare det , og dessuten bare utføre gode handlinger;

men Gud den "barmhjertige" vil likevel automatisk la de synde hvert eneste øyeblikk av sitt liv for så å tildele dem straffen hver eneste gang. Det bilde dette gir av Gud så vel som den kristne frelserlære og dens konsekvenser kan ikke kalles for noe annet enn sykkelig og brutal. Da hjelper det lite at kristne går rundt og sier at Gud er kjærlighet!

Frelselæren i det Gamle testamentet

Kristne hevder noen ganger at generasjonene mellom Adam (as) og Jesus (as) kunne bli frelst ved fremtidstettet tro på Kristus. Logikken bak dette er at ingen andre enn Jesus (as) kan frelse. Da er det jo desto mer underlig at frelserlæren slik den fremstilles av kristne ikke ble forkynnet for generasjonene mellom Adam (as) og Jesus (as). Til jødene kom det mange profeter og disse kunne ha forklart for sine folk at de kunne bli frelst gjennom fermtidig tro på Jesus (as) og at deres handlinger, bønn og omvendelse var nytteløs fordi det ikke kunne frelse dem. Hvis frelserlæren til de kristne var bibelsk og, ville utvilsom noen blant jødene, som hadde studert skriften i hundrevis av år, ha kjent til den og forkynnet den klart og høylytt for å få ut dette avgjørende og viktige poenget til befolkningen. I stedet ser vi at profetene lærte at frelse oppnås ved omvendelse, bønn og tilgivelse uten Jesu soneoffer, som ikke engang nevnes i forbifarten.

La oss se på noen vers som bekrefter vårt poeng; ingen kan ta på seg andres synder

"Dagen etter sa Moses til folket: "Dere har gjort en stor synd. Men nå vil jeg stige opp til Herren; kanskje jeg kan skaffe soning for synden deres." Så gikk Moses tilbake til Herren og sa: "Å, dette folket har gjort en stor synd! De har laget seg en gud av gull. Å, om du ville tilgi dem deres synd! Kan du ikke, så stryk meg ut av boken som du skriver i!" Da svarte Herren: "Den som synder mot meg, stryker jeg ut av min bok. " (2 Mos. 32:30-33)

Her ser vi helt klart Gud ikke godtar stedfortredende soning.

"Fedre skal ikke lide døden for det barna har gjort, og ikke barn for det fedrene har gjort. Enhver skal dø for sin egen synd." (5 Mos. 24:16)

"På den tid skal en ikke lenger si: Fedrene spiste sure druer, og barna fikk dårlige tenner. Men enhver skal dø for sin egen synd. Den som spiser sure druer, skal selv få dårlige tenner." (Jer 31:29-30)

Ingen snarveier, alle må stå til ansvar for sine egne handlinger

"Den som synder, han skal dø. Men en sønn skal ikke bære farens skyld, og en far skal ikke bære sønnens skyld. Den som gjør rett, skal få igjen for sin rettferd, og den som gjør ondt, skal rammes av sin ondskap." (Ezekil 18:20)

Man kan bli tilgitt gjennom Tauba (omvendelse) og Istigfar (be om tilgivelse)

"Den ugudelige skal forlate sin vei og ugjerningsmannen oppgi sine tanker og vende om til Herren, så vil han vise barmhjertighet, til vår Gud, for han er rik på tilgivelse." (Isaiah 55:7)

"Så når jeg har rost dere overfor ham, har jeg ikke fått urett. Nei, slik jeg alltid har sagt sannheten til dere, har også det jeg har sagt til Titus, vist seg å være sant." (2 Krøn. 7:14)

"For dersom dere tilgir mennesker den urett de gjør mot dere, skal også den Far dere har i himmelen, tilgi dere. Men om dere selv ikke tilgir, skal heller ikke han tilgi det dere har forbrutt." (Matt 6:14-15)

Hele ideen om at Jesus, en uskyldig, skulle løskjøpe menneskene gjennom sin soning, er ikke bare naturstridig men også direkte forkastet av bibelen selv:

"Den ugudelige blir gitt til løsepenger for den fromme, og svikeren må tre inn istedenfor den rettsindige." (Salomos Ordspråk 21:18)

Var Jesus (as) syndfri

Et av hovedargumentene som presenteres fra tilhengere av Jesu soningsoffer er det at Jesus var den eneste som kunne frelse gjennom sin egen soning fordi han selv var uten synd. En som hadde synd i seg kunne ikke utføre dette offeret. Det gjelder både egen synd og arvesynden. Men Bibelen forteller

oss noe annet. For det første må vi huske på at selv om Jesus (as) ikke hadde noen biologisk far, så var han født av en mor som, ifølge kristen tenkning, hadde arvesynden i seg. I 1. Mosebok leser vi at det var kvinnen som ble fristet og som spiste frukten først og som deretter ga den til mannen. Derfor må hennes synd ifølge Bibelen selv ha vært større enn den av mannen. Tilsvarende må en som bare er født av en kvinne ha mer arvesynd sammenlignet med en som har både far og mor.

"Vi leser: Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og herlig å se på – et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og spiste. Hun gav også mannen sin, som var med henne, og han spiste." (1 Mos 3:6)

"Adam svarte: "Kvinnen som du har satt til å være hos meg, hun gav meg av treet, og jeg spiste." Herren Gud sa til kvinnen: "Hva er det du har gjort?" Kvinnen svarte: "Slangen lokket meg, og jeg spiste."" (1 Mos 3:12-13)

Dette viser at Jesus (as) umulig kunne frelse fordi han, ifølge bibelen, hadde arvesynden i seg.

La oss se på noen flere vers fra Bibelen som klart sier at en som er født av en kvinne slett ikke kan frelse:

"Og Adam ble ikke forført, men kvinnen lot seg forføre og brøt budet. Men hun skal bli frelst, igjennom sin barnefødsel, så sant hun holder fast ved tro, kjærlighet og helliggjørelse og lever som det sømmer seg." (1 Tim 2:14-15)

"Hvordan kan et menneske være uten skyld? Kan den som er født av en kvinne, ha rett?" (Job 15:14)

"Kan et menneske være rettferdig for Gud, kan den som er født av en kvinne, være ren?" (Job 25:4)

Ikke nødvendig med Jesu soningsdød

Et annet viktig tankekors i denne diskusjonen er spørsmålet om hvorvidt det fantes rettferdige og syndfrie personer mellom Adam (as) og Jesus (as). Hvis det gjorde det må vi innrømme at tilgivelse kan oppnås uten noen innblanding fra Jesus (as). Hvilken nytte har det da og tro på Jesu død og oppstandelse. Vers fra gamle testamentet forteller om rettferdige og syndfrie mennesker:

"Dette er historien om Noah og hans ætt. Noah var en rettferdig og hederlig mann blant sine samtidige. Noah vandret med Gud." (1 Mos 6:9)

Hvis man kan vandre med Gud uten og bli rettferdiggjort i Kristus, som kristne ofte sier, hva er da behovet for hans soning.

"Herren sa til Noah: "Gå inn i arken, du og hele din husstand! For jeg har funnet at bare du er rettferdig for meg i denne slekt."" (1 Mos 7:1)

"Det er Guds Ånd som har skapt meg, Den Allmektiges ånde holder meg i live." (Job 33:4)

"Jeg er ren og uten synd, plettfri er jeg, fri for skyld." (Job 33:9)

Ingen sier noe om behovet for Jesus (as). Likevel velger våre kristne venner å se fullstendig bort fra det bibelske materiale som vi fremlegger, og velger i stedet og blindt følge en frelselære som egentlig ble fremsatt av Paulus og som strider i mot Jesu egne utsagn og en rekke andre vers fra Bibelen for ikke å snakke om menneskelig samvittighet.

En lære som fremmer synd

Det er underlig og se for seg konsekvensene av denne læren. Tenk dere for eksempel en person som begår en bestialsk forbrytelse mot en annen. Senere kan denne personen bare tro på Jesus (as) som sin personlige frelser og få tilgitt sine synder gjennom sin tro, og få et evig liv i paradiset gjennom Jesu offer. Offeret derimot får ingen gjenoppreisning av Jesus eller Gud, vedkommende har kanskje aldri satt seg inn i kristendommen. Resultatet blir at en uskyldig Jesus (as) blir pint og drept på korset for forbryterens skyld og at offeret får lide sin egen skjebne. Har ikke offeret kristen tro, vil det dessuten bli pint i helvete etter sin død.

Et tips kan være å tro på Jesus (as) først når man nærmer seg døden. Da vil det være mindre fare for, og kortere tid til, å eventuelt miste sin tro. I høy alder er kanskje ikke tilbøyeligheten til å synde like stor som den er i ungdommen. Hvorfor ta denne risikoen, når Jesus (as) uansett frelser deg. Dessuten

kan man jo nyte av denne verdens synd inntil man blir lei og dessuten begynner å nærme seg alderdommen. Gjennomsnittsalderen er jo forholdsvis høy i Norge. Sjansene for å synde etter å ha trodd i ung alder er vel høyere enn faren for ikke å leve lenge. Uansett er det bare en bekjennelse som skal til, handlinger, bønn og omvendelse fører som vi vet ikke til frelse i kristendommen. Bare troen på Jesus (as) som sin frelser gjør det.

På tilsvarende måte, tenk dere en som stjeler deres eiendeler og etter mange år blir kristen, Da vil dere først miste eiendelene deres, deretter vil Jesus (as) ha blitt torturert og drept for tyvens skyld, mens tyven slipper unna med alt fordi han senere begynte å tro på Jesus (as). Uansett hvor stor en forbrytelse er, sier de kristne at Jesus (as) fjerner den. Da blir det jo et paradoks, for å si det mildt, at Guds rettferdighet krevde at Jesus ga sitt liv; hva med den urettferdigheten som vi ser i prinsippet for den kristne frelserlæren. Alle uskyldige får gjennomgå, inkludert Jesus (as) selv som kanskje fikk lide mest, mens synderen går fri gjennom sin tro på Jesus (as). Dette er i virkeligheten toppen av urettferdighet og de kristne landene i verden har jo vist i praksis at denne læren ikke hører hjemme i virkeligheten. De har alle rettsystemer som dømmer forbrytere, de har fengsler for å innesperre og straffe dem. Hvorfor ikke slippe alle som sier at de tror på Jesus (as). Er det sånn at Gud og Jesus (as) har tilgitt dem, men at såkalte kristne nasjoner må holde de innesperret. Jo mer man reflekterer over frelserlæren, desto mer falsk vil den fremstå.

Intet stort offer

De kristne peker ofte på Jesu store kjærlighet, han som ga sitt liv for oss. Etter nærmere gjennomgang ser vi at døden kanskje ikke er så farlig når man likevel kan stå opp igjen etter noen dager. Da vil det være mer riktig og kalle det for koma eller noe annet, døden innebærer jo at man aldri kommer til denne verden igjen, at man aldri vil møte sine kjære osv. Hvis man bare kan stå opp fra døden etter den tredje dag, er det på ingen måte noe stort offer eller stor sympati for menneskene det er snakk om. Mange alminnelige mennesker hadde helt sikker ofret tilsvarende hvis resultatet hadde vært at alle som ville, kunne bli tilgitt, og at man uansett ville ha stått opp fra de døde etter noen dager. For eksempel viser de på TV ved påsketider, mennesker som korsfester seg for å vise sin tro og kopiere Jesu lidelse. I forlengelsen av dette ser vi dessuten at Guds såkalte rettferdighet, etter kristen tro, godtar begrenset og forholdsvis kortvarig lidelse for ubegrenset mye synd som hele menneskeheten fra Adams dager kunne utføre og har utført. Hvis Guds rettferdighet var av en slik art at han må straffe synd eller skaffe soning fra Jesus (as) slik kristne hevder, må Hans rettferdighet også kreve at soningen står i forhold til synden. Noe den opplagt ikke gjør.

[ANSARULLA NORWAY](#) er deres eget blad.

Vi vil gjerne ha råd, og gode artikkler som

kan være nyttige for andre. JAZAKALLAH.

ashaat@ansar.no